

Til beslutningstakere,

Regjeringen har varslet at de høsten 2026 skal fastsette et nytt mål for Norges internasjonale klimafinansiering. Vi ber dere jobbe for at dette målet blir ambisiøst og globalt rettferdig.

Verden står overfor en klima- og naturkrise som allerede rammer millioner av mennesker. De som er minst ansvarlige for denne krisen, rammes hardest. Samtidig er gapet mellom behovet for både grønne investeringer og gavebasert klimabistand, og hva som faktisk leveres, stort.

Dette er også en sentral konklusjon i FNs arbeid med klimafinansiering. Både FNs klimakonvensjon (UNFCCC) og FNs klimapanel (IPCC) har dokumentert at dagens finansiering er langt fra tilstrekkelig til å møte utviklingslandenes behov for utslippskutt, klimatilpasning og håndtering av tap og skade.

Derfor må Norges nye klimafinansieringsmål svare til vårt rettferdige ansvar. I tråd med Parisavtalens bestemmelser om felles men differensiert ansvar, må det være et mål som gjenspeiler Norges faktiske ansvar og kapasitet som et av verdens rikeste land og som en stor historisk produsent og eksportør av fossil energi. Vi mener også at klimafinansiering til de minst utviklede landene som hovedregel bør være gavebasert, selv om investeringer og samarbeid med næringsliv også kan bidra til viktige utslippskutt og utvikling.

Norges rettferdige andel er langt høyere enn dagens finansieringsnivå

Den nye rapporten *Norway's Fair Share of Meeting the Paris Agreement Goals (2026)* bygger på at Norge står for om lag 0,6 prosent av verdens samlede klimaansvar målt gjennom ansvar og kapasitet, til tross for at vi bare utgjør 0,07 prosent av verdens befolkning.

Rapporten viser at Norges rettferdige andel av internasjonal klimafinansiering tilsvarer:

- 62 milliarder kroner årlig til utslippsreduksjoner
- 15 til 23 milliarder kroner årlig til klimatilpasning
- 20 milliarder kroner årlig til tap og skade

Til sammen utgjør dette omtrent 100 milliarder kroner hvert år fra og med 2026 til 2035.

Beløpet må ses i lys av Norges store økonomiske kapasitet og de stadig økende kostnadene, både i Norge og ute i verden, ved manglende klimahandling. Rapporten understreker også at selv svært ambisiøse norske utslippskutt hjemme ikke er nok til å oppfylle Norges rettferdige andel globalt. Internasjonal klimafinansiering må derfor være en integrert del av Norges samlede klimainnsats.

Det trengs en helhetlig opptrappingsplan, ikke bare et nytt tall

Vi mener at det nye målet må ledsages av en forpliktende opptrappingsplan som tydelig viser hvordan Norge vil øke innsatsen over tid, hvordan midlene skal fordeles og hvordan effekt skal måles.

Vi ber Stortinget sikre at det etableres klare delmål for:

- utslippsreduksjoner
- klimatilpasning
- tap og skade

En slik opptrappingsplan vil skape større forutsigbarhet både for mottakerland, multilaterale fond og norske aktører.

Særlig viktig er det at Norge øker innsatsen til klimatilpasning og tap og skade. Selv om Norge i [2025 nådde målet om å tredoble støtten til klimatilpasning](#), utgjorde denne støtten bare 3 milliarder kroner i 2025. Dette er fortsatt langt unna nivået rapporten anslår som Norges rettferdige andel.

Det er også viktig at klimatilpasningsarbeidet bidrar til å beskytte barns rettigheter og framtidsmuligheter. Skoler, helsetjenester, vannsystemer og sosiale sikkerhetsnett må gjøres mer robuste mot tørke, flom, hetebølger og andre klimarelaterte katastrofer. Klimatilpasning i landbruket for å sikre lokal matproduksjon må også være sentralt. Klimafinansieringen må i større grad nå lokalsamfunnene som står i førstelinjen av klimakrisen og de åtte prinsippene for lokalt ledet klimatilpasning bør være førende.

Kvaliteten på klimafinansieringen må styrkes

Den siste veksten i norsk klimafinansiering skyldes i stor grad mobilisering av privat kapital gjennom Norfunds Klimainvesteringsfond. Regjeringen viser til at mobilisert privat kapital alene utgjorde 16,3 milliarder kroner i 2025, og at nær to tredjedeler av den samlede klimafinansieringen kom gjennom Norfund og Klimainvesteringsfondet. Samtidig er det avgjørende å erkjenne at denne typen finansiering ofte ikke når de fattigste eller mest sårbare landene og befolkningsgruppene. Stortinget bør sikre at regjeringen i større grad synliggjør forskjellen mellom:

- offentlig gavebasert klimafinansiering,
- lån og garantier,
- investeringer,
- mobilisert privat kapital.

Disse finansieringsformene spiller ulike roller og har ulik verdi for mottakerlandene. Det er derfor viktig med full åpenhet om hvordan klimafinansieringen beregnes og rapporteres.

Klimafinansieringen må være addisjonell

Et grunnleggende prinsipp må være at klimafinansiering ikke skal gå på bekostning av nasjonale utslippskutt, fattigdomsbekjempelse eller andre utviklingsmål.

Norge har kapasitet til å både opprettholde én prosent av BNI til bistand og samtidig øke klimafinansieringen betydelig. Klimafinansiering til globale utslippskutt er i stor grad et globalt felles gode og bør ikke fortrenge helse, utdanning, humanitær innsats eller fattigdomsreduserende tiltak.

Vi ber derfor Stortinget sikre at klimafinansieringen kommer i tillegg til en prosent av BNP til øvrig bistand.

Våre forventninger til Norges nye klimafinansieringsmål

På bakgrunn av dette oppfordrer vi Stortinget til å vedta et nytt klimafinansieringsmål som:

1. Tar utgangspunkt i Norges rettferdige andel av den globale klimainnsatsen og sikter mot en gradvis opptrapping mot 100 milliarder kroner årlig innen 2035.
2. Følges av en offentlig og forpliktende opptrappingsplan med tydelige delmål for utslippsreduksjoner, klimatilpasning og tap og skade.
3. Sikrer betydelig økt støtte til klimatilpasning og tap og skade, inkludert klimatilpasning av matproduksjon, utdanning, helse og andre grunnleggende tjenester.
4. Inneholder klare og transparente mål for offentlig finansiering, mobilisert privat kapital og andre finansielle virkemidler.
5. Sikrer at klimafinansieringen er addisjonell og ikke går på bekostning av fattigdomsreduserende bistand eller finansieringen av nasjonale utslippskutt.

Norge har gjennom sin historie, sin rikdom og sin rolle som energinasjon et særlig ansvar for å bidra til den globale klimadugnaden. Å fastsette et ambisiøst, rettferdig og transparent klimafinansieringsmål vil være et viktig bidrag til å bygge tillit internasjonalt og til å realisere målene i Parisavtalen.

Med vennlig hilsen,

Redd Bama, Framtiden i våre hender, Forum for utvikling og miljø, Naturvernforbundet, WWF Verdens naturfond, Changemaker, Foreningen for internasjonale vannstudier - FIVAS, Mellomkirkelig råd, Debt Justice Norge, Atlas-alliansen, FN-sambandet, Utviklingsfondet, Kirkens Nødhjelp, Tax Justice Norge, Regnskogfondet, Besteforeldrenes klimaaksjon (BKA).